

Požehnaný, který k nám přišel ve jménu Páně

Jméno Benedikt znamená požehnaný. Dnes můžeme říct, že návštěva papeže Benedikta XVI. v naší vlasti byla opravdu požehnáním. Všichni jsme stále ještě plní radosti. I já se chci podělit o některé dojmy a postřehy se čtenáři Života farností.

Velkou radost mi udělala účast farníků z Valašského Meziříčí a z Lešné. Všemi možnými dopravními prostředky dorazilo na setkání se Svatým otcem do Brna 500 poutníků, do Staré Boleslavi téměř 150. Asi mi dali všichni za pravdu, že není nad to být u toho osobně. Přes nepohodlí cesty, ranní vstávání. Na takové setkání se nezapomíná a člověka toto putování díky překážkám a těžkostem vnitřně proměňuje. Z naší farnosti putovalo do Brna a do Staré Boleslavi také hodně dětí a mladých lidí. Rodiče, kteří do toho jdou i s dětmi, beze slov svědčí o své víře. Děti se ptají: Proč se rodiče chtějí setkat s papežem? V takové chvíli rodiče ukazují, že víra je pro ně důležitější než peníze a osobní pohodlí. Tento příklad je lepší než pouze poučování a pak naříkání nad tím, že děti už nechodí do kostela. Nezapomeňme, že chrám církve stojí na skále, kterou je Petr. Pokud jsem mu nablízku, brány pekelné nás nepřemohou.

Když jsem se modlil nešpory se Svatým otcem v katedrále sv. Víta, byl jsem v očekávání, co řekne papež nám kněžím. Vždyť on sám vyhlásil Rok kněží a toto setkání bylo opravdu jedinečné. Z papežova projevu jsem vybral následující slova: „Vím, že vaše komunity se angažují na mnoha místech, především v oblasti záslužné činnosti Charity. Vaše pastorační snaha se však musí zaměřit zejména na oblast výchovy nových generací. Katolické školy nechtě podporují úctu k člověku; ať se věnuje pozornost pastoraci mládeže i mimo školní okruh, aniž by se přitom zanedbávaly ostatní kategorie věřících. Kristus je pro všechny!“ Papež ví, jak toužíme praktickou láskou Charity oslovit i nevěřící. Na druhé straně nám odchází tolik mladých, kteří ještě nedávno chodili do náboženství, do kostela i ke svátostem. To jsou velké ztráty!

Dále Svatý otec řekl: „V první řadě vy, drazí biskupové a kněží, musíte neúnavně pracovat pro dobro těch, kdo jsou svěřeni do vaší péče. Inspirujte se vždy evangelijním obrazem Dobrého pastýře, jenž zná své stádce, volá je jménem, vede je na bezpečná místa a je připraven položit za ně život.“ (srov. Jan 10, 1-19)

Tady nezbyvá než dodat: toto vše se nejlépe uskutečňuje ve společenství. Jak jinak může pastýř znát jménem své ovečky?

Požehnaný, který k nám přišel ve jménu Páně

Pražské Jezulátko

Svatý otec začal svoji návštěvu hned po uvítacím ceremoniálu v kostele Panny Marie Vítězné na Malé Straně. Tam je světoznámá soška Pražského Jezulátka. Italové říkají Bambino di Praga. Poslední věta svatého Otce při rozloučení na letišti, navíc pronesená v češtině, zněla: „Ať Pražské Jezulátko je i nadále vaší inspirací a vede všechny rodiny vašeho národa.“ Mějme zato, že papež ví, co dělá a co říká. Můžeme se tedy radovat z toho, kolik Čechů zjistilo, že existuje tato soška, kolik jich navštíví toto poutní místo, kolik lidí bude chtít vidět korunku, kterou papež Jezulátku věnoval, kolik si jich přiveze domů sošku, obrázek nebo kalendář s Pražským Jezulátkem (a to nemusí být jenom věřící). Anebo kolik lidí se pomodlí modlitbu, kterou při příležitosti návštěvy složil Svátý otec a kterou otiskla i Mladá fronta Dnes. Tady je:

Pane Ježíši,

máme tě před očima jako dítě
a věříme, že jsi Boží Syn,
jenž se stal člověkem
skrze Ducha Svatého
v lůně Panny Marie.

Podobně jako v Betlémě

i my, spolu s Marií a Josefem,
anděly a pastýři,
se ti klaníme a vyznáváme,
že jsi náš jediný Spasitel.

Stal ses chudým,

abychom zbohatli z tvé chudoby;
dej, ať nikdy nezapomínáme
na chudé a na ty, kdo trpí.

Ochraňuj naše rodiny,

žehnej všem dětem celého světa
a dej, ať nám vždy vládne láska,
kterou jsi přinesl,
aby činila náš život šťastnějším.

Dopřej všem lidem, Ježíši,

aby porozuměli poselství Božího
narození, aby pochopili,
že jsi přišel darovat
celé lidské rodině
světlo, radost a pokoj.

Neboť ty jsi Bůh

a žiješ a kraluješ
s Bohem Otcem v jednotě Ducha
Svatého po všechny věky věků.

Amen.

Tato modlitba bude k dispozici i u sošky Pražského Jezulátka v našem kostele a na církevní škole Salvátor. Ještě chci poděkovat všem, kdo přispěli a přispějí (něco stále ještě chybí) na sošku a šatičky pro Salvátor. Když to už konečně dáme dohromady, bude u sošky o Vánocích sbírka na

rozsáhlou obnovu poutního místa v Praze. Jezulátko zaplatí všem dárcům ze svých pokladů.

Velká vděčnost

Hned po návštěvě Svatého otce jsem během prvního pátku navštěvoval nemocné a skoro při každém setkání jsem slyšel: „To byla krása! To bylo nádherné!“ Lidé, kteří měli možnost sledovat návštěvu v televizi, se často neubránili slzám. Na naše poměry Česká televize věnovala návštěvě nečekaně veliký prostor. Myslím si, že by bylo dobré napsat do televize co nejvíce děkovných dopisů. Povzbudte k tomu starší lidi a pomozte jim. Ohlasy na pořady jsou velmi důležité a tvůrčové programů na ně berou ohled při vytváření nové nabídky pořadů. Také nezapomínejme, že křesťanská televize TV NOE žije jen z darů a příspěvků diváků.

První věc

Svatý Pavel píše Timotejovi: „První věc, ke které tě vybízím, je toto: ať se konají modlitby prosebné, přímlybné i děkovné za všechny lidi, za krále a všechny ty, kdo zaujímají odpovědné postavení.“ (1 Tim 2,1n)

Mnozí jsme byli překvapení, jak pan prezident Václav Klaus doprovázel Svatého otce. Byl na každé mši a téměř na každém setkání. I slova uvítání a rozloučení byla srdečná. Věřím, že touto návštěvou získal Václav Klaus veliké bohatství našich přímlybných modliteb a milostí, které jemu, naší vládě i celé vlasti vyprosíme. I toto může být dlouhodobý efekt papežské návštěvy.

Napomenutí

Aby moje dojmy nebyly jen pozitivní, chci přidat ještě jedno napomenutí. Mnozí se tradičně hlásili na tuto akci až na poslední chvíli. To platí i o nedávné pouti na Svátý Hostýn. Během úterka (jeli jsme ve středu) volalo na faru asi 20 lidí, že by ještě chtěli jet. Přitom pouť byla ohlášena 3 týdny dopředu a mohl jsem objednat ještě pátý autobus. Když ale před nedělí nebyl ani z poloviny zaplněný ten čtvrtý, nepřicházelo to v úvahu.

Ještě další problém nastal před cestou do Brna a Staré Boleslavi. Někteří byli přihlášení a zapomněli na to anebo se jim nechťelo odhlašovat a nechali to tak. Představte si, jak jsem byl smutný, když jsem večer před odjezdem do Staré Boleslavi 3 lidi odmítnul s tím, že autobus je přeplněný, a ráno jsem zjistil, že nejméně 5 přihlášených nepřišlo a místa v autobuse zůstala prázdná.

Pokud to tedy v budoucnosti při podobných akcích bude možné, přihlaste se co nejdříve a když z nějakého důvodu nepojedete (i na poslední chvíli mohou nastat zdravotní problémy) ještě večer, případně ráno zavolejte nebo pošlete SMSku. Umožníte někomu, aby zaujal vaše místo, a Boží milosti a dary nepřijdou nazmar.

o. Pavel

Slovo života

říjen 2009

„Vytrvalostí zachráníte svou duši.“ (Lk 21,19)

[...] Slovo „vytrvalost“ je překlad původního řeckého slova, které má však širší význam: vedle vytrvalosti zahrnuje také trpělivost, stálost, pevnost a důvěru. Vytrvalost je potřebná, ba nezbytná v utrpení, pokušení, malomyslnosti, v odolávání svodům světa a v pronásledování.

Jistě jsi se i ty nejednou ocitnul v některé z těchto situací a zakusil, že nebýt vytrvalosti, nebyl bys ji zvládl. Možná jsi někdy dokonce podlehl. Nebo se třeba právě nyní v některé z těchto bolestivých situací nacházíš.

Co dělat? Vzchop se, a – vytrvej!

Jinak se nemůžeš nazývat křesťanem. Víš, že kdo chce následovat Krista, musí vzít na sebe každý den svůj kříž – alespoň vůlí – milovat bolest. Povolání křesťana je povoláním k vytrvalosti. Apoštol Pavel ukazuje společenství církve v Korintu svou vytrvalost jako znak křesťanské věrohodnosti. Neobává se jí stavět na roveň zázrakům. Budeme-li milovat kříž a vytrváme-li, budeme moci následovat Krista, který je v nebi, a dojdeme spásy.

„Vytrvalostí zachráníte svou duši“

Lze rozlišovat dva druhy lidí. Jedni zaslechnou výzvu, aby se stali pravými křesťany, avšak toto pozvání padá do jejich duše jako semeno na kamenitou půdu. Jejich nadšení je jako vzplanutí slámy; nakonec nic nezůstává. Druzí přijímají toto pozvání, jako dobrá země přijímá semeno. Křesťanský život pak klíčí, roste, překonává těžkosti a vítězně odolává bouřím.

Vytrvají ... a je psáno: „Vytrvalostí zachráníte svou duši.“

Chceš-li vytrvat, samozřejmě se nestačí spoléhat pouze na vlastní síly. Je třeba Boží pomoci. Pavel nazývá Boha „Bohem vytrvalosti.“ On je tedy tím, koho je třeba o vytrvalost prosit a kdo ti ji daruje.

Neboť jsi-li křesťanem, nestačí, že jsi pokřtěný nebo že se občas zúčastníš bohoslužby či vykonáš nějaký skutek lásky. Je potřebné, abys jako křesťan také rostl. K jakémukoliv duchovnímu růstu dochází jediné uprostřed zkoušek, bolestí, překážek a bojů.

Pouze ten, kdo miluje, dokáže skutečně vytrvat, protože láska nevidí překážky, těžkosti, ani oběti. Vytrvalost je láska osvědčená ve zkouškách.

[...]

Maria je ženou vytrvalosti.

Pros, aby Bůh zapálil v tvém srdci lásku k němu. Darem navíc ti bude vytrvalost ve všech těžkostech života, jejímž prostřednictvím spasiš svou duši.

„Vytrvalostí zachrániš svou duši.“

Vytrvalost je mimo jiné také nakažlivá. Kdo je vytrvalý, povzbuzuje tím i druhé k důslednosti. [...]

Mějme velké cíle! Máme k dispozici jediný, nedlouhý život. Den za dnem „zatínejme zuby“ a přemáhejme jednu těžkost po druhé, abychom tak následovali Krista – a spasil své duše.

Chiara Lubichová

Interview s Bohem

„Pojď dál,“ řekl Bůh.

„Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?“

„Jestli máš čas,“ řekl jsem.

Bůh se usmál a odpověděl: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?“

„Co tě na lidech nejvíc překvapuje?“

Bůh odpověděl: „To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi.

Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácení peníze za to, aby si dali do pořádku své zdraví.

Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost.

Překvapuje mě, že žijí, jako by nikdy neměli umřít, a že umírají, jako kdyby nikdy nežili.“

Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli.

Pak jsem se zeptal:

„Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?“

Bůh se usmál a odpověděl. „Chci, aby poznali, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali.

Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají.

Chci, aby poznali, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe. Ne proto, že je lepší nebo horší než jiní.

Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně.

Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví.

Chci, aby se naučili odpouštět, odpouštět skutkem.

Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit.

Chci, aby věděli, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí.

Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád.

Chci, aby poznali, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že oni sami musejí odpouštět.“

Chvilí jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mne udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mne a mou rodinu dělá.

A Bůh odpověděl: „Kdykoli. Jsem tu čtyřicet hodin denně. Jen se zeptej a já ti odpovím.“

Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

P.S. Předej tento dopis někomu, na kom ti v životě opravdu záleží.

ZŠ Salvátor

- Slavnostní zahájení nového školního roku 2009/2010 se uskutečnilo 1. září v našem farním kostele. Otec Pavel Stefan nás všechny mile přivítal. Následovala mše, uvítání prvňáčků a nakonec slavnostní řeč pana ředitele. Všichni se pak už nemohli dočkat, až se svými spolužáky prohodí pár slov o právě prožitých prázdninách. Už se všichni těšíme na další!
- Úterý 8. září bylo dnem „slavnostního“ posezení (grilování) všech zaměstnanců školy ve srubu v Poličné. Někteří přijeli auty, jiní na kolech, ale všichni jsme si toto odpoledne užili a vzájemně se ještě lépe poznali.
- V pátek 11. září se celá naše škola zúčastnila školní pouti. Po sedmé hodině ranní jsme odjžděli vlakem do Zašové. Zde se uskutečnila mše svatá i s výkladem o historii kostela. Poté následovala krátká procházka ke Stračce a většina si nabrala místní léčivou vodu. Starší ročníky se pak vracejí domů pěšky, ti mladší opět vlakem. Počasí nám přálo, nálada byla výborná, prostě úspěšná akce školy.
- Dne 22. září proběhla plenární schůze školy pro rodiče našich žáků. Pan ředitel všechny informoval o uplynulém školním roce, o našich úspěších i plánech pro tento školní rok. Volila se také nová školní rada a následovaly první třídní schůzky.
- Sobota 3. října byla prosluněným dnem každoroční akce školy – DRAKIÁDY. Velká účast rodičů a hlavně dětí svědčila o oblíbenosti této akce. Největší úspěch slavil u dětí skákací hrad se skluzavkou, účast policie s předváděním jejich výbavy, vystoupení psovoda se služebním psem, nafukovací balónky, grilované špekáčky i další stanoviště, na kterých připravovali zábavný program pracovníci školy i ochotní rodiče.

Lenka Adámková

Drakiáda na Velké Lhotě

V sobotu 3. října pořádala ZŠ Salvátor první z řady každoročních akcí - tradiční DRAKIÁDU. Na fotbalové hřiště na Velkou Lhotu přišli všichni, kteří chtěli tuto podzimní sobotu prožít v přírodě, odreagovat se od každodenních starostí a společně s lidmi blízkými si užít spoustu zábavy. Ředitel školy přivítal všechny zúčastněné – žáky se sourozenci a kamarády, jejich rodiče, prarodiče, příznivce školy a samozřejmě i pedagogický sbor a ostatní zaměstnance školy, kteří se podíleli na organizaci a zdárném průběhu celé akce.

Pro děti byl připraven pestrý program – různá stanoviště, kde za drobnou sladkou odměnu plnily zadané úkoly. A tak si děti mohly vyzkoušet házení míčků na pyramidu z plechovek, na malou chvíli se staly rybáři při lovení rybiček, zručnými jezdci na koloběžkách, ti větší si zase mohli vyzkoušet svou přesnou mušku při střelbě ze vzduchovky, nebo své sportovní kvality fotbalových talentů při přesné střele kopačkem na cíl, umístěný ve fotbalové bráně. Naši „malí skokani“ byli nadšení z řádění ve skákacím hradu a radost dětí rostla také s přibývajícím počtem barevných nafukovacích balónků, které si malí účastníci odnášeli domů.

Zajímavým zpestřením byla ukázka výcviku služebních psů policie ČR, kde jsme byli svědky výcviku poslušnosti a zadržení pachatele.

Sluníčko ten den krásně svítalo a i když počasí nebylo zrovna „na draka“, draci na kopci vedle hřiště parádně lítali. Po celou dobu této akce bylo pro všechny připraveno bohaté občerstvení – špekáčky, frgály, buchty a další dobroty, jako již tradičně zajištěné sponzory a příznivci školy. A když se čas naplnil, bylo při odjezdu na všech vidět, že ten „další ročník“ si rozhodně nikdo ujít nenechá.

Vránovi

Poděkování ZŠ Salvátor všem, kteří se podíleli:
Panu Skýpalovi a firmě C.B.G.Impex za skákací hrady a balónky
Panu Denkovi a firmě Váhala za výborné uzenyiny
Panu Bekovi a Policii ČR za ukázky výcviku psa a policejní techniky
Panu Pekárkovi a MU Velká Lhota za poskytnutí prostor k akci
Panu Perutkovi za balónky s heliem
Všem rodičům za drobné dary na občerstvení dětí

Návštěva Svatého otce očima dětí

Brno

V sobotu večer jsem šla spát neklidná a plná očekávání, moc jsem se těšila na neděli. Ráno jsem vstávala ve tři hodiny a asi ve čtyři jsme vyjeli z autobusového nádraží. Do Brna jsme dorazili kolem čtvrt na osm. Vystoupili jsme a odcházeli na letiště, kde se měla konat bohoslužba. Kolem desáté hodiny stoupl napětí, k letišti přilétalo letadlo. Všichni byli zklamaní, když zjistili, že přiletěl jen pan prezident. Konečně jsme se dočkali, papež přiletěl! Nastoupil do svého papamobilu a projížděl mezi námi. Byl to pro mě nádherný zážitek. Protlačila jsem se úplně dopředu – bylo to úžasné – papež projel jen asi tři metry kolem mě! Nejvíce se mi líbilo, že se Svatý otec nedíval do davu, ale jednotlivě si prohlížel lidi. I když to bylo trochu náročné, moc jsem si to užila a jsem moc ráda, že jsem se mohla účastnit návštěvy Benedikta XVI. v České republice.

Jana Tvarůžková, 9. ročník

Na tuto velkolepou akci se do Brna přijelo podívat více než stovacet tisíc věřících. Sektory, do kterých byli lidé rozděleni, byly našlapány a pokud někdo menší postavy chtěl mít rozhled, musel vylézt na židli nebo někomu na ramena. U vstupu do sektorů se příchozím nabízely vlaječky se znakem Vatikánu a kolem areálu bylo mnoho stánků s občerstvením a suvenýry. Program začal již brzy ráno a pokračoval i po papežově odjezdu. Celým setkáním provázela účastníky otec Martin Holík – ředitel rádia Proglas a jedna jeho spolupracovnice. A právě otec Martin uvedl v jednom ze svých proslovů, krátce před přiletím papeže, jedno motto: „Víte to každé škrvně, že je papež v Brně!“

Až do příletu Benedikta XVI. probíhaly přednášky „o naději“, jednu měl i režisér a herec Strach. Těsně před papežem přiletěl prezident Václav Klaus se svou ženou Livií, no a krátce po něm všemi již dlouho očekávaný papež Benedikt XVI. Dav jej přivítal bouřlivým potleskem a máváním vatikánskými vlajkami. Pak papež projížděl v papamobilu kolem sektorů a nakonec vystoupil na pódium. Následovala mše v latinském jazyce, ve které papež několik částí odříkal, k našemu velkému úžasu, v češtině. Osobně myslím, že i za to sklidil na závěr obrovský potlesk. Po mši nám všem požeňnal nejprve latinsky, Slováckům slovensky, Polákům polsky a samozřejmě, že i Čechům – česky. Po rozloučení nasedl zpátky do letadla a za dalšího potlesku doprovázeného máváním odletěl. Krátce po něm i prezident. A otec Martin to ukončil mottem – „Víte to každé škrvně, že byl papež v Brně.“

Jitka Mikušková, 8. ročník

Stará Boleslav

Okolo šesté hodiny ráno jsme vystoupili z autobusu a šli na velkou planinu, na které už byla spousta lidí a všude okolo cest desítky policistů. Na louce stála tři velká pódia, na kterých měli vystupovat hudebníci, a v prostředním z nich měla být sloužena mše. Naštěstí jsme měli vstupenky do předních sektorů, takže jsme viděli dobře. Dřív než začala mše, byl pro lidi připraven zajímavý program, různé scénky a divadlo o sv. Václavu. Za několik hodin už bylo hlášeno, že Svatý otec dorazil do Staré Boleslavi a nejdříve se zastavil v místním kostele, aby si prohlédl ostatky sv. Václava. Za chvíli už papež přijíždí na louku a vítá se se všemi přítomnými. Poté začíná slavnostní mše, která byla sloužena latinsky a italsky. Nakonec řekl Svatý otec pozdrav česky a tím byl obřad ukončen. Všichni odchází z místa šťastní a plní zážitků.

Matouš Trusina, 7. ročník

V pondělí 28. září ve dvě hodiny ráno jsme vyjeli a cesta trvala sedm hodin. Když jsme přijeli, šli jsme v průvodu dva kilometry na místo, kam měl přijet Svatý otec. Potom jsme čekali asi patnáct minut, než přijede papamobil. Když jsme slyšeli křik a potlesk, šla jsem si stoupnout k cestě a viděla jsem ochranku, policii a potom Svatého otce. Fotila jsem, mávala a křičela. Potom byla bohoslužba, byla velice zábavná a hodně toho, co papež řekl, mě oslovilo a poučilo. Při zpáteční cestě jsme si v autobusu s otcem Pavlem říkali, co se nám tam líbilo a co nás oslovilo, potom jsme se modlili a nakonec všichni usnuli. Domů jsme přijeli kolem sedmé hodiny. Návštěva Svatého otce se mi líbila a chtěla bych to ještě jednou zažít.

Marie Štefková, 6. ročník

Rozhovor

V době, kdy vychází toto číslo ŽF, už O. Jacek Aniszewski není mezi námi. Přijměte, milí čtenáři, tento rozhovor jako jeho rozloučení s naší farností.

Otče Jacku, zkusme se vrátit na začátek tvého působení u nás. Co tě k nám z Polska přivedlo?

Vedení naší kongregace se mnou původně počítalo, že budu působit jako jeden z členů mezinárodní komunity redemptoristů v nově zřízeném klášteře v Karlových Varech. Měli tam být zastoupeni Poláci, Češi a Slováci. Do Valašského Meziříčí jsem se přišel učit českému jazyku. Protože předtím jsem působil ve farnostech, kde je též neokatechumenátní hnutí (v Německu v Mnichově, v Polsku v Toruni a Gdyni), přál jsem si jít opět do takovéto farnosti. To se mi splnilo.

Záměr obsadit v Karlových Varech klášter se neuskutečnil. Jaké má s tebou nyní plány tvůj provinciál v Polsku?

Teď se vracím do Polska, do Toruně. Je to univerzitní město (200 000 obyvatel – pozn. red.) na severu Polska a sídlí v něm mimo jiné Radio Maryja – důležitá katolická rozhlasová stanice v Polsku, jejíž provoz zajišťují redemptoristé v našem klášteře – možná čtenáři slyšeli jméno O. Tadeusz Rydyk.

Náš diecézní toruňský biskup je pokrokový – jako první v Polsku zapojuje do pastorační práce ve své diecézi ženaté jáhny a podporuje spolupráci s laiky v církvi. Též má velkou lásku k neokatechumenátnímu hnutí.

V Toruni budu bydlet v klášteře a budu mít na starost velkou farnost, zahrnující asi osmnáct tisíc věřících, mezi nimi sedm neokatechumenátních společenství. Co je trochu náročné – je tam u nás větší počet řeholníků, mezi nimi duchodci, kteří již potřebují péči.

Kdybys měl srovnat víru u vás v Polsku a víru u nás...

V Polsku je 95 % obyvatel pokřtěných. Ale to, co je problémem v celé Evropě, je i problémem v Polsku – postupující sekularizace, laicizace, dechristianizace. To, že se lidé účastní bohoslužeb, je jistě pěkné, ale nestačí taková religiozita, kdy člověk chodí do kostela tak trochu ze strachu před Pánem Bohem, bojí se pekla, ale ve svém životě klade na první místo peníze a konzum. Za takový jeden z projevů víry v praxi považují, když rodiče se nebojí mít více než tři až čtyři děti, rodiny s více dětmi jsou pro mě příkladem víry.

Mimoděk vyvstane otázka: jsou rodiče početných rodin schopni postarat se o všechny děti, věnovat každému dostatečnou péči?

Říká se, že celý vesmír dítěte, celý svět dítěte, je jeho matka a otec. S výchovou není problém, pokud děti vidí, že otec a matka se mají rádi a současně milují je. Dítě má být plodem lásky a zároveň svědkem lásky v rodině. Pak je důležité, aby děti viděly, že rodiče se společně modlí, společně prožívají víru, jsou zaměřeni k Bohu. Papež Jan Pavel II. mluvil o civilizaci smrti a já to mohu potvrdit – v Německu, v Polsku i v Česku jsem pozoroval, že pro dnešního člověka je větší hodnotou komfort, nákladné cestování po světě a vlastní pohodlí než děti, které s sebou přinášejí starosti. Je to moderní sobectví. Dnes život nemá cenu, není důležitý – viděli jsme to za obou totalitních režimů. Za komunismu měl člověk hodnotu pouze jako pracovní síla. A dnes v tomto trendu bohužel pokračujeme. Ale ve vaší farnosti jsem se setkal s rodinami s větším počtem dětí a viděl jsem, že jsou šťastné. V tom vidím obnovu, naději.

Kdybys měl krátce zhodnotit své působení v naší farnosti: Jak se ti u nás líbilo?

Ve vaší farnosti se mi velmi líbilo. Je to tu u vás takové perfektní, přesné. Všechno má svá pravidla, režim. Čistý liturgický zpěv, nespěchá se, všichni mají zpěvníky. Líbí se mi vaše kostely – ve Valašském Meziříčí, pak krásný poutní kostel s obrazem Panny Marie v Zašové. Hodnotím, že po skončení eucharistie si lidé povídají před kostelem, že to společenství ještě pokračuje venku. Setkal jsem se tu s otevřenými, sympatickými lidmi, s lidmi žijícími s nadějí. Co bych si přál? Kdyby například mohli přijít působit redemptoristé z Polska do České republiky...

Jak se ti u nás bydlelo na faře?

S ubytováním i se stravováním jsem byl velice spokojen. Bydlel jsem spolu s panem farářem, večer jsme se společně modlívali breviář – nešpory a také jsem se účastnil neokatechumenátních společenství. Můj starý přítel říká, že ten, kdo jezdí po světě, je pokorný, na rozdíl od toho, kdo je v jednom místě – často si myslí, že všechno je jinde tak, jako u něho doma. Byl jsem na misi v Gruzii, Německu a teď děkuji Bohu za tuto novou, krásnou zkušenost, kterou mi dal u vás, na Moravě.

Vzpomeneš si na něco zajímavého, co se ti u nás na Valašsku přihodilo?

Byli jsme se s O. Pavlem a s jedním mým přítelem – knězem z Gdaňska podívat na Radhošti, chtěl jsem vidět kapli svatých Cyrila a Metoděje. Poblíž je socha Radegasta a my jsme si všimli, že se před ní klaní nějaký mladý pár a zapalují před sochou svíčky. Říkám O. Pavlovi: Co se děje? Pak jsme se s nimi ještě setkali v restauraci u stolu – nebyli to žádní prostáčky, ale vzdělaní lidé. Ta paní nám říkala, že věří v pozitivní, dobrou energii. Sympatictí lidé, hledající Boha, ale moderní pohané. Hledali boha v dostatku, v úspěchu, od pozitivní energie očekávali zdraví, sílu. Dnešní člověk je

pohoršen křížem, odmítá Boha v nemoci, v kříži. Vidíme, že když lidé v Evropě vytěsní Boha ze svého srdce, na jeho místo nastupují pohanští bohové. Bylo to pro mě takové znamení, jak důležitá je nová evangelizace, v Polsku i v Česku, v celé Evropě.

Chceš něco vzkázat našim farníkům na rozloučenou?

Ano – děkuji vám za vaši víru, zbožnost. Ve všední dny jsem v kostele viděl převážně vás, starší lidi. Chci vám vzkázat, abyste se necítili nepotřební, protože jste velmi důležití – modlíte se za vaši farnost, město, církev. Možná přemýšlíte o svém životě, jaký byl: zda dobrý, či méně dobrý... Chci vás ujistit, že Bůh vás velmi miluje. Vaše nemoci a utrpení můžete obětovat za farnost, konkrétně za kněze, když papež tento rok vyhlásil jako rok kněží.

Je zajímavé, že polský národ v dějinách přijal křesťanství od Čechů. Zasloužil se o to jako jeden z prvních český světec svatý Vojtěch, misionář. A tak je tu jakýsi pomyslný dluh Poláků vůči Čechům. Papež Jan Pavel II. nás vyzýval k odvaze jít do celého světa. Máme misie v Jižní Americe – v Patagonii, Argentíně, Kolumbii, Bolívii a v dalších zemích, ale nemusíme jezdit až do Jižní Ameriky... A tak je tu moje prosba o modlitbu, aby polští redemptoristé, bude-li to Boží vůle, měli odvahu v budoucnosti jít působit i do Česka.

rozhovor připravil Jiří Dřímál

V Česku věří v boha čtvrtina lidí, desetina chodí do kostela

Nedávná návštěva papeže ovlivnila jen čtyři procenta Čechů, naopak proti církevním restitucím se v dotazování postavily více než dvě třetiny dotázaných.

V boha věří v České republice necelá čtvrtina lidí, desetina lidí se pravidelně modlí a chodí do kostela. Vyplývá to z výsledků říjnového internetového průzkumu Střediska analýz a empirických výzkumů (SANEP).

K víře se podle průzkumu přihlásilo 24 procent dotázaných, stejné procento respondentů uvedlo, že věří v boha. Nejvíce věřících je ve skupině lidí ve věku nad 58 let, geograficky je pak nábožensky nejsilněji založená Morava, nejméně Praha a Středočeský kraj. Podle posledního sčítání lidu v roce 2001 se v Česku hlásí přes 2,7 milionu lidí ke katolické církvi.

K pravidelné návštěvě kostela a k pravidelnému modlení se v průzkumu přihlásilo deset procent dotázaných. Občas do kostela zajde 28 procent lidí, 20 procent uvedlo, že se někdy pomodlí.

Podle společnosti SANEP souvisí vyšší procento lidí, kteří se k pobožnostem uchylují jen někdy, se strachem ze smrti. Té se bojí 30 procent dotázaných, většinou lidí ve věku nad 50 let. Strach ze smrti naopak netrápí 29 procent lidí, zejména mladšího věku. O smrti zatím nepřemýšlí 41 procent dotázaných. V této kategorii se objevují podnikatelé a lidé s vyššími finančními příjmy.

Na otázku, zda souhlasí s církevními restitucemi, odpovědělo kladně jen 17 procent lidí, tedy ne všichni věřící lidé, 68 procent s restitucemi nesouhlasí, 15 procent v této otázce nemá jasno.

Průzkum, který se uskutečnil ve dnech 1.- 3.října, byl proveden na reprezentativním vzorku 16.890 dotázaných ve věku 18 až 68 let. Statistická chyba se u uvedené skupiny obyvatel pohybuje kolem 2,5 procentního bodu

CENTRUM PRO RODINNÝ ŽIVOT

Centrum pro rodinný život nabízí od září 2009 rozšířené poradenství:

PASTORÁLNĚ-TERAPEUTICKÁ PORADNA
(MUDr. Jitka Krausová)

Problémy víry, psychické problémy, otázky osobnostního růstu.

Poradenská služba probíhá v dopoledních i odpoledních hodinách, po předběžném telefonickém přihlášení.

MANŽELSKÁ A RODINNÁ PORADNA
(Mgr. Vít Hušek, Th.D.)

Problémy osobní, partnerské, manželské, rodinné a v mezilidských vztazích.

Poradenská služba bude každý čtvrtek v odpoledních hodinách, po předběžném telefonickém přihlášení.

PORADENSTVÍ V OBTÍŽNÝCH ŽIVOTNÍCH SITUACÍCH

(Bc. Marcela Řezníčková)

Problémy v náročných životních situacích jako např. úmrtí blízkého člověka, situace při rozpadu rodiny, trýznivé prožívání současného životního stavu apod. Probíhá každou středu po předběžném telefonickém přihlášení.

Termín návštěvy v kterékoliv poradně je nutné předem telefonicky dojednat na telefonu Centra pro rodinný život. Bližší informace o poradně a termínech na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské náměstí 2, 772 00 Olomouc

Tel. 587 405 250-3, e-mail: rodina@arcibol.cz

Tak takhle jsem si tu kvalifikaci na MS 2010 nepředstavoval...

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Robin Jiříček	Lukáš Závodný
Lucie Vašicová	Emilie Marie Ezechylová
Kristýna Anna Macháčková	Adéla Kotradýová
Adam Maliňák	Aneta Pustówková
Vendula Konečná	Nela Stančíková
Aneta Pavlišťíková	

Lešná

Lucie Ludmila Kovaříčková
Monika Maléřová
Barbora Hubová

Svátost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Vladimír Symerský Životice u Nového Jičína 159	Lenka Janíčková Sokolská 1089
Miroslav Rajnoch Zdenka Fibicha 1214	Sabina Schónová Zašová 13
Jan Janírek Oznice 129	Renáta Zmarzláková Havlíčková 1172
Petr Zavičák Krhová 464	Pavčina Pavelová Hrachovec 233

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Ladislav Hynek *7.4.1946 †30.8.2009, Podlesí 15
Emilie Vašutová *21.7.1928 †16.9.2009, Horní Bečva 107
Marta Vašicová *19.7.1936 †21.9.2009, Schlatauerova 542
Bohumila Šafářová *28.8.1932 †23.9.2009, Hrachovec 155
Mikuláš Danko *2.9.1930 †17.9.2009, Hálkova 95
Zdeněk Jandík *10.12.1937 †1.10.2009, Krhová 465

Lešná

Kamila Holíková *9.1.1920 †4.9.2009, Lešná 99

Mariánské informace

• V úterý 17. listopadu si připomene celá naše vlast dvacáté výročí listopadových událostí roku 1989. Naše oblastní centrum Fatimského apoštolátu ve Valašském Meziříčí bylo pověřeno uspořádáním Dne vděčnosti Fatimského apoštolátu za 20 let svobody církve v naší vlasti. Uskuteční se v rámci 27. oblastního setkání Fatimského apoštolátu a přijedou zástupci i z ostatních oblastí celé České republiky. Setkání proběhne tentokrát přes den, jelikož je státní svátek. Přípravná a modlitební část začne v 9.00 hod. V 10.00 hod bude program zahájen přivítáním sochy Panny Marie Fatimské a modlitbou svatého růžence. Následovat bude přednáška představeného Fatimského apoštolátu P. Pavla Dokládala, případně hostí. Slavnou mši svatou zahájíme ve 12.00 hod v čase, kdy se ve Fatimě zjevovala Panna Maria. Po mši svaté bude čtvrt hodinová adorace zakončená svátostným požehnáním a následný průvod se sochou Panny Marie Fatimské na náměstí města, kde poděkujeme Pánu Bohu a Panně Marii na veřejném prostranství za vše, co našemu národu bylo za 20 let dáno a čeho jsme byli uchráněni, a svěříme se znovu Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Celý program Dne vděčnosti bude zakončen po návratu do chrámu chvalozpěvem Bože, chválíme tebe. Na tento Den vděčnosti zveme všechny farníky, příbuzné a i ty, kteří nejsou s dosavadním vývojem v České republice spokojeni.

• V sobotu 28. listopadu má náš region Valašské Meziříčí termín pouti do ČM Fatimy Koclířov. Při této pouti budou předávány škapulíře Panny Marie a také máme možnost poděkovat v poslední den církevního roku za všechny milosti tohoto období. Je nutné se mi přihlásit včas.

Václav Chládek

